

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.III.37.383/2017/6.

A tanács tagjai: . Kovács András a tanács elnöke
 . Fekete Ildikó előadó bíró
 . Márton Gizella bíró

A felperes:

()

Képviselője: dr. Szentkirályi-Holota Szabolcs ügyvéd

()

Az alperes: alperes neve
(fél címe 1)

Képviselője: jogtanácsos

A per tárgya: idegenrendészeti ügyben hozott
közigazgatási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Fővárosi Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság 7.K.34.137/2016/5.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
7.K.34.137/2016/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az
alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási
költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - felhívásra -
70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A kínai állampolgár felperes 2011. április 6-án érkezett Magyarországra egyszeri beutazásra és legfeljebb 30 nap tartózkodásra, valamint tartózkodási engedély átvételére jogosító vízummal. 2011. december 30-ig érvényes keresőtevékenység folytatása célú tartózkodási engedély került kiállításra részére, majd 2013. november 1-jéig ezt meghosszabbították. A felperes 2013. október 1-jén előterjesztett tartózkodási engedély meghosszabbítása iránti kérelmét az elsőfokú hatóság elutasította és a felperest az Európai Unió tagállamainak területéről Kína területére kiutasította. A felperes fellebbezett a határozat ellen, az azt helybenhagyó másodfokú döntést pedig keresettel támadta meg. A bíróság a keresetet elutasította, a Kúria a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.
- [2] 2016. április 26-án a felperes tartózkodási engedély kiadása iránti kérelem Magyarország területén történő előterjesztéséhez szükséges méltányossági kérelmet és azzal egyidejűleg keresőtevékenység folytatása célú tartózkodási engedély kiadása iránti kérelmet terjesztett elő. Az elsőfokú hatóság a 2016. május 4-én kelt 106-1-27154/1/2016-T. számú végzésével a a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 32. § (1) bekezdése alapján felfüggesztette a felperes tartózkodási engedély kiállítása iránti kérelme alapján indult eljárást, a méltányossági kérelem jogerős elbírálásáig és még az aznap meghozott 106-1-27152/1/2016-T. számú határozatával a felperes méltányossági kérelmét elutasította. A felperes fellebbezett a határozat ellen, amelynek elbírálása során az alperes a 2016. június 14-én kelt 106-T-25095/3/2016. számú másodfokú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) végrehajtásáról szóló 114/2007.(V.24.) Korm.rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 47. § (4) bekezdés a) pontjára és (4a) bekezdésére alapozta döntését. A határozat indokolása szerint rendkívüli méltánylást igénylő körülmény csak olyan körülmény vagy élethelyzet lehet, amelyet nem kizárólag a felperes alakít, tehát nem kizárólag tudatos cselekmények következtében áll be, hanem annak kialakulásában a felperes akaratán kívüli események és történések is szerepet játszanak. Rögzítette, hogy a méltányossági kérelem elutasítása miatt a felperesnek nem kell végleg elhagynia Magyarországot, a rövid távollét nem jár helyrehozhatatlan következményekkel.

A kereset és ellenkérelem

- [3] A felperes keresetében az alperes határozatának felülvizsgálatát és az elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését, a hatóság új eljárásra kötelezését kérte. Arra hivatkozott, hogy a kérelméhez mellékelte iratokkal igazolta a tartózkodás célját, magyarországi megélhetése, az egészségbiztosítási szolgáltatásokra jogosultsága a meglévő megtakarításai terhére biztosított, a lakhatása megoldott, azaz a körülményei megfelelnek a tartózkodás engedélyezésére vonatkozó jogszabályoknak. Vitatta, hogy Kínába történő utazása nem eredményez hosszadalmas ügyintézkedést és nem jár helyrehozhatatlan következményekkel. Hangsúlyozta, hogy a tartózkodási engedély külföldi kérelmezése esetén, a kérelmezés helyétől eltekintve semmilyen új körülmény, tény nem jelenne meg, azonban a külföldi kérelmezés indokolatlan terhet, költséget jelent a felperes és az alperes számára, ami ellentétes olyan közigazgatási alapelvekkel, mint egy egyszerűség, költségtakarékosság, hatékonyság. Arra hivatkozott, hogy az alperes megsértette a Ket. 1. § (1) bekezdését, 2. § (1) bekezdését, 7. §-át, 50. § (1)-(6) bekezdéseit, a Harmtv. 13. § (1) bekezdését és elmulasztotta a felperes akaratán kívüli cselekmények és történések vizsgálatát, amelyek a méltánylást érdemlő körülmény kialakulásához vezettek, azaz az alperes nem tett eleget a tényállás tisztázási kötelezettségének.
- [4] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

A bíróság ítélete

- [5] A bíróság a felperes keresetét alaptalannak értékelte és elutasította azt. Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a Vhr. 47. § (4) bekezdés a) pontjának megfelelő, kivételes jellegű körülmény fennállása tekintetében a bizonyítás a felperest terhelte mind a közigazgatási eljárás, mind a közigazgatási per során a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban Pp.) 324. §-a folytán alkalmazandó Pp. 164. §-a értelmében. A Vhr. 47. § (1) bekezdése fő szabályként a kérelem külföldi állandó vagy szokásos tartózkodási helye, illetve állampolgársága szerinti ország konzuli tisztviselőjénél történő előterjesztést rögzít, kiegészítő jelleggel rendelkezik a harmadik országban, illetve a belföldi regionális igazgatóságon történő kérelmezés eseteiről, amelyek mindegyikéhez valamely méltányolható indok vagy jelentős nemzetérdek szükséges. A Vhr. 47. § (4) bekezdés a) pontja és (4a) bekezdése értelmében a magyarországi kérelmezés feltétele a kivételes méltánylást érdemlő körülmény fennállása. A külföldi kérelmezés költségessége, időigényessége, a Magyarországon történő egyéni vállalkozói tevékenység folytatásának célja, illetve a cégalapítás nem kivételes méltánylást érdemlő körülmények. A felperesnek a kiutazás anyagi feltételeivel a Harmtv. 13. § (1) bekezdés f) pontja értelmében rendelkeznie kell, amely kötelezettsége alól a költséghatékonyság elvére való

hivatkozás nem mentheti fel. A külföldi kérelmezés elhúzódását a felperes nem bizonyította, az egyéni vállalkozói tevékenység folytatásának, illetve a cégalapításnak a szándéka pedig csak egy keresőtevékenység folytatásához szükséges körülmény igazolása, nincs relevanciája a kérelem Magyarországon történő benyújtásának engedélyezése szempontjából.

- [6] Rögzítette a bíróság, hogy az eljárás ezen szakaszában még nem a tartózkodás engedélyezése, hanem a tartózkodási engedély iránti kérelem előterjesztése - belföldi előterjeszthetősége - tárgyában folyt. A Vhr. 47. § (4) bekezdésében a tartózkodási célok nem teljes körű felsorolása a jogalkotó azon szándékát hivatott kifejezni, hogy a tartózkodás céljának alátámasztásán túl - amelynek igazolása a Harmtv. 13. § (1) bekezdés d) pontja szerint a tartózkodási engedély kiadásának minimum feltétele - valamennyi esetben a kivételes méltánylást érdemlő körülmény valószínűsítése és e körülmény fennállásának a hatóság részéről történő megállapítása szükséges. Ebből egyértelműen levezethető a „tartózkodási cél” és a „kivételes méltánylást érdemlő körülmény” eltérő fogalmaként való használatára irányuló jogalkotói szándék.
- [7] Mindennek alapján a bíróság azt állapította meg, hogy az alperes és az elsőfokú hatóság a tényállást kellő mértékben feltárták, a vonatkozó anyagi jogi és eljárásjogi szabályokat betartották, a határozataik megalapozottak és törvényesek, a felperes által hivatkozott Ket. eljárási szabályok, alapelvi rendelkezések nem sérültek. Az alperes határozata megfelelt a mérlegelési jogkörben hozott határozatok felülvizsgálatára vonatkozó Pp. 339/B. §-beli követelményeknek is.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [8] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését kérte, a keresetében foglaltakat fenntartotta. Másodlagosan a hatályon kívül helyezés mellett kérte a bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását. Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet a Pp. 339. § (1) bekezdésére és 339/A. § rendelkezéseire figyelemmel jogszabálysértő, a bíróság a vonatkozó jogszabályok téves értelmezésére alapította döntését. Kifejtette, hogy tartózkodási célját a jogszabály által megkívánt formában okirattal igazolta, a belföldi kérelmezés alátámasztásaként - mely nem esett egybe a tartózkodás céljával - a keresőtevékenységgel összefüggő, felperes terhére nem róható, a korábbi foglalkoztató foglalkoztatási jogviszonnyal kapcsolatos hiányosságait jelölte meg. Megismételte a keresetében foglaltakat, mely szerint a tartózkodás célját megfelelően igazolta és az engedélyezés feltételeinek is megfelelt, továbbá vitatta az alperes érvelését, miszerint azon körülmény, hogy a külföldi nem kíván tartózkodási engedély kérelmezése okán kiutazni, nem eredményez hosszadalmas ügyintézkést és nem jár helyrehozhatatlan következménnyel. Megismételte, hogy a

tartózkodási engedély külföldön történő kérelmezésére irányuló eljárásban semmilyen novum, új körülmény, tény nem jelenne meg, a külföldi kérelmezés csupán indokolatlan terhet és költséget jelentene mind a felperes, mind az alperes vonatkozásában. Az alperesi értelmezés tehát ellentétes olyan általános közigazgatási alapelvekkel mint egyszerűség, költségtakarékosság, hatékonyság. A felperes álláspontja szerint az alperes eljárása során elmulasztotta azon, a fél akaratán kívüli cselekmények és történések szerepének vizsgálatát, melyek a méltánylást érdemlő körülmény kialakulásához vezettek, így nem tett eleget tényállás tisztázási kötelezettségének és a határozata indokolására vonatkozó Ket. 72. § (1) bekezdés e), b) pontjában foglalt előírásokat is megsértette.

- [9] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [10] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [11] A Kúria álláspontja szerint a bíróság megfelelő alapossággal feltárta és rögzítette ítéletének indokolásában az ügyben irányadó tényállást és abból az idevonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával helytálló jogi következtetést vont le, azzal a Kúria is egyetértett.
- [12] Kiemeli a Kúria, hogy a felülvizsgálati eljárás során a Pp. 270. § (2) bekezdése és 272. § (2) bekezdése értelmében kizárólag a jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálható, a Pp. 275. § (2) bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben.
- [13] A perben rendelkezésre állt adatokból és különösen a keresettel támadott közigazgatási határozatokból egyértelműen megállapítható volt, hogy a hatóságok eljárásuk során a felperes által igazolt kondíciókat, körülményeket egyenként és összességükben értékelték és az ezen alapuló meggyőződésük szerint állapították meg a tényállást a törvényes keretek között.
- [14] Helytállóan rögzítette a bíróság ítéletének indokolásában, hogy a Vhr. 47. § (4) bekezdésében a tartózkodási célok nem teljes körű felsorolása a jogalkotó abbeli szándékát hivatott kifejezni, hogy a tartózkodás céljának alátámasztásán túl – amelynek igazolása a Harmtv. 13. § (1) bekezdés d) pontja szerint a tartózkodási engedély kiadásának minimum feltétele – valamennyi esetben a kivételes méltánylást érdemlő körülmény valószínűsítése és e körülmény fennállásának a hatóság részéről történő megállapítása szükséges, hiszen a hivatkozott jogszabályhely által nem tételezett tartózkodási cél esetén is fennállhat olyan körülmény, amely megalapozza a kérelemnek a fő szabálytól eltérően, hazánkban történő benyújtását.
- [15] Hangsúlyozza a Kúria, hogy a tartózkodási célnak az igazolása önmagában nem kivételes méltánylást érdemlő körülmény, hanem a

törvény által megkívánt, a tartózkodás engedélyezéséhez szükséges minimum feltételek egyikének való megfelelés alátámasztása.

- [16] Megalapozottan rögzítette azt az alperes határozatában a rendelkezésére álló adatok és nyilvántartások alapján, hogy a felperes által felhozott indokok nem merítik ki a tartózkodási engedély kiállítása iránti kérelem magyarországi benyújtásának feltételét, mivel nem állapítható meg olyan kivételes, méltányolható körülmény, ami indokolná a belföldi kérelmezést. Ezen jogintézmény ugyanis azon esetekre vonatkozik, amikor a külföldi olyan kivételes méltánylást érdemlő körülményt tud igazolni, amely megakadályozza őt származási országába történő kiutazásban, illetve ott a jogszabály által előírtak szerint a kérelem benyújtásában. Egyértelműen megállapítható volt, hogy a felperes a kétfokú közigazgatási eljárás során, de a közigazgatási perben sem igazolt a tartózkodási engedély belföldi előterjesztésére irányuló méltányossági kérelmét alátámasztó, különös méltánylást érdemlő körülményt, amelyre tekintettel kérelme engedélyezésére sor kerülhetett volna.
- [17] Kiemeli a Kúria, hogy a jogalkotó egyértelműen releváns többlettényálláshoz kívánta kötni ezt a kivételes lehetőséget. Az, hogy valaki nem kíván a tartózkodási engedély kérelmezése okán Magyarországról kiutazni önmagában nem értékelhető olyan méltányolható körülményként, amely a belföldi kérelmezést megfelelően indokolná és alátámasztaná. A rendkívüli méltánylást érdemlő körülmény csak olyan körülmény vagy élethelyzet lehet, amelyet nem kizárólag a kérelmező alakít, tehát nem kizárólag tudatos cselekmények következtében áll be, hanem az ilyen helyzet kialakulásában a fél akaratán kívüli események és történések is szerepet játszanak. Ezzel ellenkező értelmezés következtében a méltányossági kérelem benyújtása előtt minden kérelmező egyszerűen ki tudna alakítani kivételes méltánylást érdemlő körülményeket, amelynek következtében e kivételes helyzet, kivételes volta válna értelmetlenné és alkalmazhatatlanná, ami nyilvánvalóan nem lehetett a jogalkotó akarata. Önmagában az, hogy a külföldi már Magyarországon tartózkodik, még nem jelent automatikusan lehetőséget a magyarországi kérelmezésre. A jogalkotó egyértelműen valamilyen releváns többlettényálláshoz kívánta kötni ezt a lehetőséget.
- [18] Kiemelten utal arra a Kúria, hogy e kérdéskör tekintetében, a Vhr. 47. § alkalmazását illetően következetes hatósági és bírósági jogalkalmazási gyakorlat alakult ki, amely évek óta következetesen és töretlenül érvényesül.
- [19] A Kúria minden tekintetben osztotta a bíróság jogerős ítéletében kifejtett érvelését és azon jogi álláspontját, hogy az alperes jogszerű és megalapozott döntést hozott, tehát a kereset teljesítésének jogszabályi feltételei nem álltak fenn. Az alperes a Pp. 339/B. § rendelkezésének eleget téve a tényállás teljes körű feltárása alapján döntött a felperesi kérelem tárgyában, a határozat részletes és pontos, jogszabályi hivatkozásokkal

alátámasztott indokolást tartalmaz, a rendelkezésére álló dokumentumokból és körülményekből logikus és okszerű következtetést vont le, ezért a döntés jogszabálysértőnek nem tekinthető. A bíróság keresetet elutasító ítélete tehát jogszerű és megalapozott volt, azaz a Pp.339. § (1) bekezdését és a 339/A.§-t is megfelelően alkalmazta a bíróság.

- [20] Minderre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat nem sértette meg, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [21] A felperes felülvizsgálati kérelmében kérte a felülvizsgálati kérelem tárgyaláson történő elbírálását.
- [22] A felülvizsgálati eljárásban felmerült alperesi perköltség megfizetésére a Kúria a felperest a Pp. 270. § (1) bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdés szerint kötelezte.
- [23] A tárgyi illeték feljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viselésére a felperes a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése értelmében köteles, amelynek mértéke az Illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdésének megfelelően alakult.

Budapest, 2018. február 27.

Dr. Kovács András sk. a tanács elnöke, Dr. Fekete Ildikó sk. előadó bíró,
Dr. Márton Gizella sk. bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő